

‘Ze gaan me hier vaker zien’

Pianovirtuoos Michiel Borstlap raakt geïnspireerd door Curaçao

Door Jeroen Jansen

WILLEMSTAD - Gisteren mocht jazzcafé Miles een bijzondere gastmuzikant bijschrijven op de al indrukwekkende lijst van artiesten die het markante pand aan de Nieuwestraat aandeed: Michiel Borstlap.

De Nederlandse pianist en componist die de afgelopen twintig jaar als een wervelwind furore maakt. En die voor de broodnodige rust en inspiratie nu op Curaçao is. Gewapend met een iPad, koptelefoon en uitzicht op zee doet hij hier nieuwe ideeën op voor de komende maanden.

Het levensverhaal van Michiel Borstlap leest als een jongensboek voor pianisten. Als zoon van een schrijfster en een componist kwam hij al op zeer jonge leeftijd in aanraking met de klanken van een piano. Het was liefde op het eerste gehoor. Hij studeerde in 1992 af op het Hilversumse Conservatorium

De Nederlandse pianist en componist die de afgelopen twintig jaar als een wervelwind furore maakt.

FOTO YURI RUDNEV

en behaalde vier jaar later internationale bekendheid toen hij de aansprekende ‘Thelonious Monk Award’ wist te winnen. Zijn winnende compositie ‘Memory of Enchantment’ is sindsdien vast repertoire geworden voor jazzgrootheden Herbie Hancock en Wayne Shorter. Een onwerkelijke ervaring vol-

gens Borstlap: „Onlangs hoorde ik nog een opname van Hancock en Shorter in Japan en dan komt ineens ‘jouw’ nummer voorbij. Dat went nooit. Het is ontzettend eervol dat ze dat nummer nog steeds spelen. En ook nog eens veel moeite doen om zich er doorheen te slaan, want een makkelijke compositie is het niet.”

Sindsdien leidde zijn carrière hem langs steeds grotere podia, 21 eigen albums en 72 landen. Het is ook lang niet alleen maar jazz wat de klok slaat. Zo speelde hij met poplegende Gino Vanelli, schreef hij voor de Emir van Qatar in 2003 een opera en dat leidde vervolgens weer tot een boek. Er volgde filmmuziek, soulprojecten met onder andere Edsilia Rombley en sinds 2010 legt hij zich ook toe op soloconcerten. Met veel succes, want de drie soloalbums zijn populair onder een heel breed publiek. „Het is een prachtig avontuur om helemaal alleen op zo’n podium te staan en het diepe in te duiken. Die soloplaten hebben me weer een nieuw publiek opgeleverd, die ook weer hele andere eisen stellen. Zo komt het nu geregeld voor dat iemand me voor aanvang van een concert vraagt of ik een bepaald liedje ga spelen. In popkringen natuurlijk helemaal geen gekke vraag, maar als je uit de jazzwereld komt dan is dat een aparte ervaring.”

Wie alleen maar even de agenda van Borstlap van de afgelopen drie maanden erop naslaat, die snapt dat Borstlap een duizendpoot is: in mei stortte hij zich op Marokkaanse zouk-muziek, in juni een project met het Scapino Ballet, in juli zijn eigen jazztrio en daar doorheen gevlochten de concerten met de wereldberoemde Italiaanse pianist Ludovico Einaudi. Het is voor Borstlap de gewoonste zaak van de wereld: „Muziek is muziek, die scheidslijnen zeggen me echt niks. Ik

heb eigenlijk maar een criterium voor interessante muziek: het moet oprecht zijn. Ik kan met elke muzikant spelen die met hart en ziel speelt. Dat doe ik dus ook. Zo’n concert als gisteren bij Miles, daar geniet ik van. Ik ben in heel wat landen geweest op hele mooie grote podia, maar ik probeer altijd moeite te doen om ook ergens ‘underground’ op een klein podium te staan. Dan proef je de lokale cultuur, de passie van de mensen.”

En nu is hij dus op Curaçao. Niet om op te treden, maar om te werken en inspiratie op te doen voor de komende maanden: „Ik heb een hele drukke periode achter de rug en er komt nu ook weer een drukke tijd aan. Binnenkort ga ik weer met Einaudi op stap en in september sta ik in Kiev, met mijn eigen trio en de strijkers van het Filharmonisch orkest daar. Dat is allemaal prachtig, maar af en toe heb je rust nodig, moet het hoofd weer leeg. Curaçao is een ideale plek voor mij. Met mijn iPad het strand op, drankje doen bij Miles, een beetje over het WK voetbal praten: heerlijk, ik kom helemaal los.” Thuis heeft hij de oude vleugel van het Concertgebouw orkest staan, waar hij dagelijks wel even aan zit. Hier op Curaçao komt hij twee weken niet in de buurt van een piano. Dat is ongekend voor Borstlap: „Momenteel hou ik even pauze, maar de honger naar de piano blijft altijd. Ook hier. Afgelopen zaterdag stond ik nog even met de Funky Divas op het podium, gisteren bij Miles: ergens moet ik die honger toch stillen. Curaçao mag zich gelukkig prijzen dat er zoveel talent rondloopt. Zo’n bassist als Hershel Rosario: fantastisch, wat een genot om daarmee te spelen. Die combinatie van rust en af en toe spelen, op zo’n heerlijke plek als Curaçao: dat geeft inspiratie. Ze gaan me hier nog wel vaker zien.”

Het levensverhaal van Michiel Borstlap leest als een jongensboek voor pianisten. Als zoon van een schrijfster en een componist kwam hij al op zeer jonge leeftijd in aanraking met de klanken van een piano.

FOTO JEROEN VAN LOON

Advertentie

LONG WORK WEEK?

WHAT ABOUT A RELAXED ENVIRONMENT WITH
HAPPY HOUR PRICES
AT CRU STEAKHOUSE !

FROM 7 PM - 9 PM
Special prices on all
our drinks and
complimentary snacks

ENTERTAINMENT BY
IGORT RIVAS

LOCATED AT RENAISSANCE MALL | TEL: 435 5090 | FREE PARKING